

14 Φεβρουαρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1075/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Γενικός χαρακτηρισμός — Εξάγεται από το βαθμό στα στοιχεία που πράγματι αξιολογήθηκε ο υπάλληλος.

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου — 5
Δεν μπορεί να εξαντλείται στην αποτίμηση της επίδοσης των υπαλλήλων που αποτελεί έργο της Ε.Δ.Υ..*

Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την κατ' επανεξέταση προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους σε Λογιστικό Λειτουργό 10
πρώτης τάξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ο γενικός χαρακτηρισμός εξάγεται με βάση τα στοιχεία στα οποία αξιολογείται πράγματι ο υπάλληλος· διαφορετικά, η μη ανάθεση σ' αυτόν καθηκόντων που θα επέτρεπαν αξιολόγηση σε όλα τα στοιχεία, θα τον έθετε σε μειονεκτική θέση. 15

2. Δεν είναι έργο του προϊσταμένου η αποτίμηση της επίδοσης των υπαλλήλων όπως αυτή μπορεί να γίνει από την ίδια την Ε.Δ.Υ.. Σύσταση που εξαντλείται σ' αυτή την αποτίμηση δε νοείται να συνιστά αυτοτελές στοιχείο που προσθέτει στην αξία. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πετρίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 693,

- 5 Στυλιανού και Άλλοι ν. Χατζηκωνσταντίνου και Άλλων (1994) 3 Α.Α.Δ. 387.

Προσφυγή.

- 10 Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, να προόξει το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Λογιστικού Λειτουργού Πρώτης Τάξης αντί του Αιτητή.

Γ. Κορφιάτης, για τον Αιτητή.

15

Δ. Παπαδοπούλου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής αμφισβήτησε το κύρος της προαγωγής του ενδιαφερομένου προσώπου στη μόνιμη θέση Λογιστικού Λειτουργού Πρώτης Τάξης. Καταλογίζει στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πλάνη ως προς την κρίση της ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερέχει στο κριτήριο της αξίας και παραγνώριση της αρχαιότητάς του και των υπέρτερων προσόντων του. Όπως είναι δεκτό, πέρα από τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας, έχει περάσει το "Section One of the Intermediate Exam. of the Association of International Accountants".

30

Η ΕΔΥ επελήφθη του θέματος στο πλαίσιο επανεξέτασης μετά από ακύρωση της ίδιας προαγωγής (και μιας ακόμα) ως αποτέλεσμα προσφυγής που είχε και τότε ασκήσει ο αιτητής. (**Κώστας Πετρίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 693). Ο λόγος της ακύρωσης ήταν συγκεκριμένος. Η σύσταση του Γενικού Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου έπασχε αφού κατά πλάνη στηρίχτηκε στο δεδομένο πως ήταν "υπεύθυνη δέκα υπαλλήλων". Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχε βαθμολογηθεί στα στοιχεία "διευθυντική/εποπτική ικανότητας" και "ηγετική ικανότητας" επειδή δεν εφαρμόζονταν στην περίπτωσή της. Αυτό, όπως κρίθηκε, σήμαινε πως δεν ήταν υπεύθυνη άλλων υπαλλήλων και πως η σύσταση ήταν αντίθετη προς τα στοιχεία του φακέλου.

40

Η ΕΔΥ, κατά την επανεξέταση, αντίθετα προς την αντίληψη

του αιτητή, αναγνώρισε πως ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερομένου προσώπου. Εξειδικεύει ως εξήγηση της επιλογής της, τη σύσταση του Γενικού Λογιστή "στο βαθμό που αυτή συνάδει με τα ενώπιόν της στοιχεία των φακέλων" και τη διαπίστωσή της πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο "είχε ψηλότερες αξιολογήσεις τόσο κατά τα τελευταία έτη πριν τον ουσιώδη χρόνο, όσο και κατά τα προηγούμενα, παρουσιάζοντας μάλιστα μια σταθερότητα, σε αντίθεση με τον Πετρίδη που παρουσίαζε μεταπτώσεις στη γενική εικόνα των αξιολογήσεών του".

5

10

Βρίσκεται στο επίκεντρο της επιχειρηματολογίας που αναπτύχθηκε, η βαθμολογία των δυο από το 1977, ειδικά εκείνη των τελευταίων τριών χρόνων (1981, 1982 και 1983). Ως προς τα προηγούμενα χρόνια, με εξαίρεση το 1979 που αξιολογήθηκαν και οι δυο ως λίαν καλοί, η βαθμολογία του ενδιαφερομένου προσώπου ήταν καλύτερη. Η αναγνώριση στην αγόρευση των καθ'ων η αίτηση πως ο αιτητής είχε καλύτερη βαθμολογία το 1978, είναι λανθασμένη.

15

Είχαν βαθμολογηθεί και οι δυο ως εξαιρετοι το 1981 και ως λίαν καλοί το 1982. Επομένως, δεν μπορεί να είναι ορθό ότι κατά τα τελευταία έτη, στα οποία περιλαμβάνονται βέβαια τα πιο πάνω, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε ψηλότερες αξιολογήσεις. Η πλάνη είναι ουσιώδης αφού η ΕΔΥ ρητά πρόσδωσε ειδική σημασία στις αξιολογήσεις τους τα χρόνια εκείνα. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εμφανίζεται να έχει καλύτερη αξιολόγηση το 1983 αλλά δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποια θα ήταν η κρίση της ΕΔΥ αν δεν εμφολωρούσε η πλάνη ως προς τα αμέσως προηγούμενα χρόνια, ιδιαίτερα μάλιστα ενόψει της ιδιομορφίας της περίπτωσης. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε αξιολογηθεί μόνο σε δέκα στοιχεία και συγκέντρωσε 7 "Εξαιρετος" και 3 "Λίαν Καλώς". Χαρακτηρίστηκε ως γενικά "Εξαιρετος" με βάση τη σημείωση στο έντυπο αξιολόγησης σύμφωνα με την οποία δικαιούνται σ' αυτό το χαρακτηρισμό όσοι συγκεντρώνουν το $1/2 + 2$ του επί μέρους αντίστοιχου χαρακτηρισμού. Η βαθμολογία του αιτητή στα ίδια στοιχεία ήταν επίσης 7 "εξαιρετος" και 3 "Λίαν Καλώς". Είχε όμως αξιολογηθεί και στα στοιχεία "διευθυντική/εποπτική ικανότης" και "ηγετική ικανότης", τα οποία, όπως σημείωσα, δεν εφαρμόζονταν στην περίπτωση του ενδιαφερομένου προσώπου. Βαθμολογήθηκε σ' αυτά ως "Λίαν Καλώς", δεν συγκέντρωσε στο σύνολο $1/2 + 2$ εξαιρετος και χαρακτηρίστηκε ως γενικά "Λίαν Καλώς". Δέχομαι την εισηγήση των καθ'ων η αίτηση πως ο γενικός χαρακτηρισμός εξάγεται με βάση τα στοιχεία στα οποία αξιολογείται πράγματι ο υπάλληλος· διαφορετικά, η μη ανάθεση σ' αυτόν καθηκόντων που θα επέτρεπαν αξιολόγηση σε όλα τα στοιχεία, θα τον έθετε σε μειονεκτι-

20

25

30

35

40

κή θέση. Από την άλλη όμως, όπως έχω σημειώσει, επιτείνεται το ερωτηματικό αναφορικά με τη σημασία την οποία θα προσέδιδε η ΕΔΥ σε αυτή τη διαφορά, ως προς το γενικό χαρακτηρισμό, για το χρόνο εκείνο, ενόψει των πιο πάνω και στο πλαίσιο του συνόλου των δεδομένων. Αν δε η ΕΔΥ, κατά την αναφορά σε καλύτερες αξιολογήσεις του ενδιαφερομένου προσώπου “κατά τελευταία έτη”, δηλαδή και για το 1981 και 1982, είχε υπόψη της το ότι ο αιτητής είχε περισσότερα “Λίαν Καλός” από ό,τι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο (αφού αξιολογήθηκε σε επιπρόσθετα στοιχεία), θα ετίθετο ζήτημα και αντιφατικής στάσης αφού, σε αυτή την περίπτωση, θα είχε παραγνωρισθεί η γενική αξιολόγησή τους.

Κατά τις διευκρινίσεις ο αιτητής αναφέρθηκε σε πρόσθετο λόγο ακυρότητας αναφορικά με την πρόσδοση βαρύτητας στη σύσταση του Γενικού Λογιστή. Επειδή δεν περιλήφθηκε ισχυρισμός τέτοιας μορφής ούτε καν στις αγορεύσεις του αιτητή, δεν δικαιολογείται ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης για τέτοιο λόγο. Είναι ορθό όμως να σημειώσω, για να έχει υπόψη της η ΕΔΥ το θέμα κατά την επανεξέταση, πως δεν διευκρινίζεται στο πρακτικό της ποιο ακριβώς μέρος της αιτιολογίας που οδήγησε στη σύσταση θεωρήθηκε ότι συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Ιδιαίτερα αφού η αναφορά του Γενικού Λογιστή στην επίδοση του ενδιαφερομένου προσώπου, συναρτάται προς την εκτέλεση των καθηκόντων της σε σχέση με τη φύση των οποίων διαπιστώθηκε σύγκρουση προς τα στοιχεία των φακέλων. Επίσης ότι, όπως είναι νομολογημένο, δεν είναι έργο του προϊσταμένου η αποτίμηση της επίδοσης των υπαλλήλων όπως αυτή μπορεί να γίνει από την ίδια την ΕΔΥ. Σύσταση που εξαντλείται σ’ αυτή την αποτίμηση δεν νοείται να συνιστά αυτοτελές στοιχείο που προσθέτει στην αξία. (βλ. *Ολυμπία Στυλιανού και Κυπριακή Δημοκρατία ν. Κωνσταντίνου Χατζηκωνσταντίνου και Άλλων* (1994) 3 Α.Α.Δ. 387). Για τον ίδιο λόγο σημειώνω και το ερωτηματικό που προκύπτει από την εκτίμηση της ΕΔΥ ως προς τη σταθερότητα ή μη των αξιολογήσεων του ενδιαφερομένου προσώπου και του αιτητή. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ στο ζήτημα των προσόντων. Εναπόκειται στην ΕΔΥ να συνηυπολογίσει και αυτό το κριτήριο σε συνάρτηση και προς την αγκυριότητα και προς την αξία, όπως θα την αποτιμήσει.

Για το λόγο που εξειδίκευσα, η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.